

[Boligministeren.]

skydende beløb. Ordningen fjerner således ikke lejerens interesse i selve lejens størrelse.

Hvis den etbarnsfamilie, jeg nævnte før, med en husstandsindkomst på 15.000 kr. bor i en lejlighed, der koster 3.000 kr. om året, vil familien kunne få en boligsikring på $\frac{2}{3}$ af forskellen mellem 1.820 kr. og 3.000 kr., d. v. s. 787 kr., der afrundes til 800 kr. Familiens faktiske huslejeudgift bliver således 2.200 kr., svarende til knap 15 pct. af husstandens skattepligtige indkomst.

Maksimumsbeløbene, som boligsikringsydelsen i øvrigt er begrænset af, er ikke absolutte tal, men procentdele af lejen, der varierer efter dels indkomsten, dels husstandens størrelse og sammensætning, således at husstande med børn og lave indkomster får de højeste boligsikringsydelser. Tilskuddene aftrappes i takt med stigninger i indkomsten eller fald i børnetal, således at de bortfalder ved husstandsindkomster på 30.000 kr., for familier med børn dog først ved lidt højere indkomster.

Ordningen tager således særlig hensyn til hjemmeværende børn. Som børn betragtes alle børn under 16 år, men også ældre børn medregnes, hvis de på grund af sygdom eller invaliditet er uden arbejdsindtægt, eller hvis de er under uddannelse. Der tænkes herved ikke blot på skole- eller universitetsuddannelse, men også på uddannelse f. eks. som lærlinge. Ordningen skal i særlig grad give familier med børn rimelige muligheder for at skaffe sig gode boliger.

Da der er tale om en generel ordning, omfatter boligsikringen selvsagt også pensionisterne. For denne befolkningsgruppe — jeg tænker i denne forbindelse på folke-, invalide- og enkepensionister og andre pensionister over 67 år — vil boligsikringsordningen indebære en særlig betydningsfuld landvinding i social henseende. De hidtidige tilskudsordninger har kun givet en forholdsvis lille del af pensionisterne adgang til støtte til deres boligudgifter. Efter de hidtidige regler ydes huslejetilskud til folke-, invalide- og enkepensionister gennem tilskud til driften af kommunale folkepensionistboliger og til nedbringelse af lejen for pensionister, der bor i socialt byggeri. Dette indebærer f. eks., at folkepensionister,

der ofte helst vil blive boende i de lidt ældre kvarterer, hvor de kender miljøet, kun kan opnå huslejetilskud, hvis de affinder sig med at flytte til andre bydele. Hertil kommer, at det efter denne ordning hidtil kun har været muligt at lade de midler, det offentlige stiller til rådighed på dette område, komme en meget lille del af de pågældende befolkningsgrupper til gode. Pr. 31. marts 1964 blev der ydet tilskud til 14.000 lejligheder i kommunale folkepensionistboliger og til ca. 10.000 folke- og invalidepensionistboliger i socialt byggeri m. v. Antallet af folkepensionisthusstande med indtægtsbestemt folkepension udgjorde imidlertid på det samme tidspunkt omtrent 300.000.

Det må på denne baggrund erkendes, at der er opstået en skævhed i for sorgen for pensionisterne. Ganske vist er der bødet herpå ved, at pensionister, der ikke bor i folkepensionistboliger, får større pensions-tillæg, og mange kommuner har gennem ydelse af personlige tillæg til folkepensionen, bl. a. til betaling af husleje, bidraget til at hjælpe pensionister, som ikke har kunnet få folkepensionistboliger, til at bo under rimelige forhold andetsteds.

Boligsikringsordningen vil her åbne mulighed for, at alle pensionister, der bor til leje, generelt får ret til en boligsikringsydelse, som skulle sætte dem i stand til at leje gode boliger uanset deres beskedne indkomster.

Pensionisterne har imidlertid generelt set en svagere økonomi end befolkningen i almindelighed. Boligsikringsordningen foreslås derfor udbygget på særlig måde for pensionister, hvis indtægter ikke i væsentlig grad overstiger, hvad folkepensionen udgør. De får ligesom andre ret til en boligsikringsydelse på $\frac{2}{3}$ af forskellen mellem grænseløbet og den faktiske leje. For at sikre, at ordningen for sådanne pensionister kan give et rimeligt resultat, gennemføres der en lempelse af de maksimumsregler, der i øvrigt gælder efter ordningen. Disse lempelser går ud på, at pensionister med indkomster på indtil 11.000 kr. kan få op til 60 pct. af deres husleje dækket ved boligsikring. Denne procentsats aftrappes gradvis således, at pensionisterne ved indkomster på 16.000 kr. og derover får samme vilkår som andre husstande. Ydelse af